

فضای مجازی

جذاب ترین سرگرمی نوجوانان

زهره‌ا علی اکبری
کارشناس
آموزشی

یادداشت

شیوع کرونا معادلات و توازن‌های بسیاری را در جوامع برهم زده و به سبب آن چاره‌اندیشی‌های بومی، ملی و گاهی بین‌المللی را فراخوانده‌است. از تغییر و تحولات در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی که گذر کنیم حوزه آموزش بخش مهمی از تأثیرپذیری‌ها را در دوران شیوع کرونا داشته‌است. در وهله نخست شاید تعطیلی مراکز آموزشی به دغدغه‌های نامیزان برای متولیان تعلیم و تربیت و خانواده‌ها تبدیل شده بود اما با گذر کوتاهی از زمان نه تنها اشکال دیگری از آموزش و یادگیری را به نظام‌های آموزشی عرضه کرد بلکه ظرفیت‌های مطلوبی از فضای مجازی را نیز شناساند. در حال حاضر در اکثر کشورها سال تحصیلی به اتمام رسیده یا روزهای پایانی خود را سپری می‌کند و بزودی بخشی از تعطیلات تقویم آموزشی و به نوعی اوقات فراغت دانش‌آموزان آغاز می‌شود. بدون شک از نگاه دانش‌آموزان تعطیلات، زمانی مختص خانواده و برای استراحت، آرامش، بازآوری آموخته‌ها و شادی و نشاط است. اما باید مدنظر داشت که با توجه به آموزش‌های انجام گرفته در سال تحصیلی جاری نباید یادگیری در دوران تعطیلات مدرسه متوقف شود. والدین می‌توانند در این دوران علاقه به یادگیری و ارزش آن را در فرزندان خود تقویت کنند. البته محدودیت‌هایی که نظام سلامت برای پیشگیری از شیوع کرونا در جامعه در نظر گرفته، موجب شده‌است تا اوقات فراغت دانش‌آموزان در تابستان امسال رنگ و بوی دیگری داشته‌باشد.

در چند سال اخیر فضای مجازی و جست و جو در آن به جذاب‌ترین سرگرمی نوجوانان و جوانان در ایام تعطیلات و فراغت تبدیل شده‌است و فرصت‌ها و آسیب‌های آن به حدی در هم تنیده شده که تمیز و تشخیص خوبی‌ها و بدی‌ها قدری مشکل شده‌است. بر کسی پوشیده نیست که شبکه‌های اجتماعی همچون اینستاگرام، تلگرام، فیس‌بوک و... در بین دانش‌آموزان از محبوبیت زیادی برخوردارند، بنابراین گردانندگان آموزشی و فرهنگی کشور می‌توانند از این ظرفیت بخوبی بهره بگیرند. درست‌است که فضای نامناسب اخلاقی در این شبکه‌ها به ارزش‌های فرهنگی و باورهای تربیتی دانش‌آموزان آسیب می‌رساند اما واقعیت این است که تغییر رفتاری و کرداری نسل جوان مقابله صرف با آنان و علاقه‌مندی‌هایشان را بی‌فایده و بی‌ثمر می‌کند. در حال حاضر مرزهای فیزیکی با وجود بستر اینترنت و جذابیت‌های موجود در آن بین رفته‌است و هوشمندی نسل جوان در بهره‌گیری از فناوری اطلاعات و ارتباطات راه هر گونه سرکوب و عدم دسترسی را می‌بندد. لذا ضروری است به‌جای سرکوب علاقه‌مندی‌ها و مخالفت با اصلی که در زندگی روزمره آنان جریان دارد به فکر استفاده هدفمند از این ظرفیت باشیم. در کنار فضای مجازی که بی‌گمان اصلی‌ترین زمان فراغت دانش‌آموزان را پوشش می‌دهد و با در نظر گرفتن شرایط کرونا و مسائل اقتصادی خانواده‌ها می‌توان برنامه‌ریزی‌های دیگری برای دوران تعطیلات دانش‌آموزان داشت. پیشنهاد می‌شود والدین یادگیری یک مهارت جدید یا ارتقای یک مهارت قدیمی را برای فرزندان خود در تابستان امسال در نظر بگیرند. کتاب‌خوانی یکی از حلقه‌های مفقوده اوقات فراغت دانش‌آموزان است و ناخرسندانه کمتر دیده می‌شود که دانش‌آموزان با تمایل و نشاط به مطالعه در دوران تعطیلات بپردازند در حالی که کتاب‌خوانی چندین مهارت را همزمان در آنان می‌پروراند و با جهانی از ناشناخته‌ها آنان را آشنا می‌سازد. خواندن یکی از بهترین اشکال یادگیری برای همه‌چیزها است چرا که مهارت‌های گفتاری را توسعه می‌دهد، سواد نوشتاری و خواندنی را بهبود می‌بخشد و تخیل را بویخی بر می‌انگیزاند. خواندن همچنین می‌تواند به آرامش و کاهش استرس و اضطراب، افزایش همدلی و همچنین تقویت عادت‌های خوب در خوابیدن نوجوانان کمک کند. والدین با نظام آموزشی کشور می‌توانند در همین فضای مجازی دانش‌آموزان را به سمت بهره‌گیری از ظرفیت‌های کتاب‌خوانی دیجیتال سوق دهند. آموزش و پرورش باید در فضای شبکه آموزش دانش‌آموزی خود (شاد) کتاب‌هایی با میزبان علاقه‌مندی بالا را برای دانش‌آموزان به اشتراک بگذارد و برای ترغیب آنها به خوش کتاب‌ها و ممارست در تداوم مطالعه، تشویق‌ها و ترغیب‌هایی در نظر بگیرد.

با انجام کارهای دستی و هنری مانند اوریگامی و دیگر فعالیت‌های مهارتی و دست‌ورز می‌توان خلاقیت، تفکر و تخیل، اعتماد به نفس، افزایش دقت، هماهنگی حواس، همکاری مشارکتی، قدرت پویایی و استدلال را در دانش‌آموزان پرورش و افزایش داد. والدین و نظام آموزشی می‌توانند در این ایام با بهره‌گیری از ظرفیت فضای مجازی و رسانه ملی تهیه و طراحی کارستی‌های رنگارنگ و متنوع را برنامه‌ریزی کنند. هدف در اینجا آموختن، تقویت توانایی و شکوفایی استعدادهای کودکان و کمک به تربیت اجتماعی دانش‌آموز است. اوقات فراغت را می‌توان با هنرهای نمایشی برای دانش‌آموزان برنامه‌ریزی کرد؛ به‌عنوان مثال با آنان فیلم ببینند و درباره آن گفت‌وگو کنید و نقد صحیح و منصفانه را به آنان یاد دهید. از اویخواید نظر خود را برای فیلم بنویسید یا از موضوع فیلم نقاشی تهیه کنید. والدین می‌توانند در این دوران به‌همراه فرزندان خود با رعایت مسائل بهداشتی به موزه بروند. دانش‌آموزان در این سن و سال عاشق کسب تجربه تعلیم و لمسی و سه بعدی یادگیری در موزه‌ها می‌باشند. چیزهای جدید در زمینه‌های مختلف علمی، تاریخی، سیاسی و... هستند. پژوهش‌های انجام گرفته نشان می‌دهد که بازدید و گردش در موزه علاوه بر ایجاد پیوند خانوادگی، موجب برانگیختن و پاسخگویی به حس کنجکاوی و دانش‌آموزان در شناختن‌های علمی و تاریخی و هنری، ایجاد فرصت تعامل و یادگیری، توانمندسازی تفکر، افزایش سطح تحمل اجتماعی، همدلی تاریخی، ارتقای ساخت هنری و زیباشناختی و... می‌شود. والدین باید نتوانند با ترغیب فرزندان خود به سؤال از چگونگی و چرایی امور دنیوی، علاقه به یادگیری و عطش دانش را در آنان پرورش دهند. مطالعه‌ای در مورد یادگیری کودکان - با عنوان مطالعه سوپرمارکت - انجام شده و در دسترس صاحبزنان آموزشی قرار گرفته که شامل نشانه‌هایی از جهان اطراف ما با طرح سوالات است. سوالاتی از قبیل اینکه: شیر از کجا آمده‌است؟ چه چیز دیگری از گاو حاصل می‌شود، چه نوع درختی خیابان را زبیا می‌کند، مواد غذایی موجود در آشپزخانه در کجا رشد می‌کنند و تهیه می‌شوند؟ چگونه فناوری در خانه توسعه می‌یابد؟... طرح این سوالات و پاسخگویی به آن برای تشویق گفت‌وگو و برانگیختن کنجکاوی و پرس و جو از کودکان طراحی شده‌اند. نتایج حاکی از مطالعه سوپرمارکت افزایش یک سوم مکالمات بین والدین و فرزندان را نشان داد و اینکه فرصت‌های بی‌شماری برای یادگیری در اطراف دانش‌آموزان وجود دارد. در ضمن برای از بین بردن حواس پرتی‌های فرزندان باید استراتژی‌های خلاقانه‌ای تدوین کرد تا فرصت کافی برای تفکر آرام برای آنان فراهم آید.

والدین باید با فرزندان خود درباره وقایع جاری گفت‌وگو کنند. گفت‌وگو، همان‌طور که در مطالعه سوپرمارکت‌ها مشهود است، فرصتی قدرتمند و غالباً فراموش شده برای آموزش و یادگیری است. رویدادهای مربوطه را از طریق رسانه‌های یکپری و با فرزندان کسب تجربه کنید. البته، بحث‌های شما باید متناسب با سن آنان باشد. در این میان متوجه خواهید شد که مباحث مناسب و ارزشمندی برای گفت‌وگو با کودکان خردسال و نوجوانان وجود دارد. با تشویق فرزندان‌تان به آگاهی از مسائل علمی، سیاسی و اقتصادی در جهان، قدرت تجزیه و تحلیل و تعامل با محیط زندگی، در نظر گرفتن وقایع از زوایای مختلف، مهارت تفکر انتقادی، حل مسأله، مسئولیت‌پذیری و همدلی را در آنان ارتقا دهید و چه کسی می‌داند، ممکن است شما نیز چیزی از آنها بیاموزید! پیاده‌روی، رفتن به پارک، انجام فعالیت‌های ورزشی و جسمانی با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و نکات بهداشتی از جمله مواردی است که باید برای اوقات فراغت دانش‌آموزان در نظر گرفته شود چرا که سن رشد جسمانی و تناسب اندام آنان است و باید به فعالیت‌های حرکتی آنان توجه شود.

نگه خواهند داشت و اجازه نخواهند داد به مدرسه بروند. به طور کل در کشورهای اروپایی، اقدامات مناسب و مؤثری در اقلانغ افکار عمومی و جلب رضایت و اطمینان والدین جهت بازگشایی مدارس صورت نگرفت و مخالفت اولیا جهت حضور فرزندان‌شان در مدرسه، به‌یکی از معضلات بزرگ نظام‌های آموزشی اروپایی مبدل شد. در سایر کشورها‌های جهان هم با شدت و ضعف همین واکنش‌ها صورت گرفت. به عنوان نمونه علیرغم بازگشایی مدارس در ایران در ۲۷ اردیبهشت آن هم برای رفع اشکال دانش‌آموزان، میزان استقبال بسیار پایین و در حد ۱۰ الی ۱۲ درصد در روز اول و در روزهای بعدی میزان حضور دانش‌آموزان بسیار محدود شد و بنابراین خانواده‌ها از این تصمیم استقبال نکردند البته برای حضور دانش‌آموزان اجباری هم در کار نبود.

■ **با توجه به پایان سال تحصیلی و آغاز تعطیلات تابستانی، کشورهای مختلف چگونه آزمون‌های پایانی سال را انجام دادند و بطور کلی کشورها سال تحصیلی را چگونه پایان دادند؟**

اکثر کشورهای جهان بخشی از امتحانات پایانی را لغو کردند. برخی کشورها آزمون‌های جایگزین خانگی یا آنلاین را معرفی کردند. تعداد کمتری کلا آزمون‌ها را لغو کرده‌اند. در عمده کشورها مجوز لغو آزمون‌ها داده شده و معلمان بر اساس عملکرد فضای مجازی و عملکرد طول سال دانش‌آموزان نمرات را اعلام کردند. آمریکا تأکید کرد که باید در دانش‌آموزان حس خوب اتمام سال تحصیلی ایجاد شود لذا همه آزمون‌های حضوری را لغو کرد. عراق بودجه بندی کتاب‌ها را تغییر داد تا بتواند سال تحصیلی را به پایان برساند. ایران فقط برای پایه‌های نهم و دوازدهم آزمون حضوری برگزار کرد. کره جنوبی فقط برای دانش‌آموزان پایه آخر دبیرستان که امسال آزمون ورودی دانشگاه‌ها را داشتند آزمون حضوری برگزار کرد. بنابراین شرایط پایان سال تحصیلی و برگزاری آزمون‌ها در کشورهای جهان، متفاوت بود.

■ **با توجه به فعال بودن ویروس کرونا در جهان، سال آینده تحصیلی چه سناریوهایی پیش‌روی نظام‌های آموزشی دنیا قرار دارد؟**

گرچه در شرایط کنونی، هنوز تصمیم‌گیری درباره نوع تشکیل کلاس‌ها در سال آینده زود است، اما سناریوهایی موجود از سه حالت خارج نیست. برگزاری کلاس‌های کاملاً حضوری در صورت وضعیت سفید و برگزاری کلاس‌ها به صورت کاملاً غیر حضوری و مجازی در صورت وضعیت قرمز و ترکیبی از این دو حالت با حضور تعداد کمتری از دانش‌آموزان در محوطه مدرسه در صورت وضعیت زرد متصور است که در صورت انتخاب هر کدام از این سناریوها نکته اصلی توجه ویژه به آموزش از راه دور است چرا که اول‌الگوی شیوع بیماری نشان می‌دهد در پایان‌امسال حتماً این بیماری با ما خواهد بود اگر چه ممکن است در نواحی مختلف شدت و سرعت متفاوتی داشته باشد و دوم اینکه به دلیل خطر بالای ابتلا به بیماری تمایل خانواده‌ها، معلمان و دانش‌آموزان به سمت ارائه آموزش‌ها به صورت مجازی است و این احتمال وجود دارد که خانواده‌ها و فرستادگان فرزندان به مدارس جلوگیری کنند.

حضور ی نیز در مناطق زرد و سفید انجام می‌شود. فعالیت‌های اوقات فراغت در بستر فضای مجازی بیشتر با محوریت دارالقرآن‌های کشور، مجتمع‌های ورزشی، پژوهشسراها، دانش‌آموزی، کانون‌های فرهنگی تربیتی و تشکل‌های دانش‌آموزی انجام می‌شود. تلاش کردیم جذابیت، تنوع و نشاط را امسال از طریق فضای مجازی پیش بینی کنیم رویکرد ما تعلیم و تربیت تمام ساحتی مورد توجه و تأکید سند تحول بنیادین وبه «ایران» می‌گوید: فعالیت‌های تابستانی با شعار هر دانش‌آموز یک مهارت به صورت مجازی در بستر شبکه آموزشی دانش‌آموزی و حضوری براساس پروتکل‌های وزارت بهداشت انجام می‌شود. البته فعالیت‌های

اکثر کشورهای جهان بخشی از امتحانات پایانی را لغو کردند. برخی کشورها آزمون‌های جایگزین خانگی یا آنلاین را معرفی کردند. تعداد کمتری کلا آزمون‌ها را لغو کرده‌اند. در عمده کشورها مجوز لغو آزمون‌ها داده شده و معلمان بر اساس عملکرد فضای مجازی و عملکرد طول سال دانش‌آموزان نمرات را اعلام کردند.

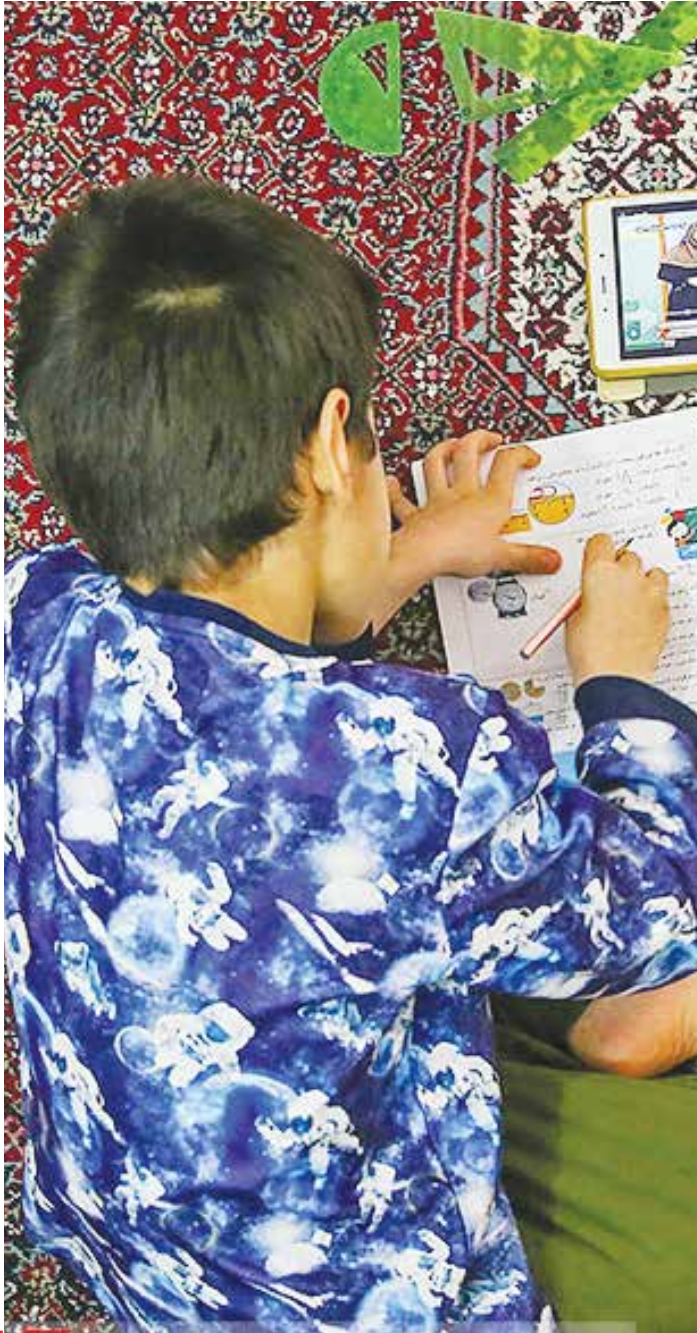
کرد. در این میان، سیاست آمریکا برای بازگشایی مدارس به دلیل شیوع گسترده کرونا، سیاستی مغایر با دیگر کشورها بود به طوری که اعلام کرد تصمیم به بازگشایی مدارس تا پایان سال تحصیلی ندارد و حتی اعلام کرد که آغاز سال تحصیلی جدید در سپتامبر هنوز مشخص نیست. ■ **واکنش افکار عمومی و اولیای دانش‌آموزان در برابر این بازگشایی‌ها چگونه بود؟**

تصمیم به بازگشایی مدارس در اغلب موارد با مخالفت‌ها و انتقادات خانواده‌ها، کارشناسان و احزاب سیاسی مواجه شد. مثلاً در کشور فنلاند علی‌رغم هشدارهای انجمن‌های معلمان، مدارس فنلاند روز پنجشنبه ۲۵ اردیبهشت پس از ۸ هفته تعطیلی، برای دانش‌آموزان ابتدایی بازگشایی شد. این اقدام موجی از نارضایتی را از سوی والدین و معلمان به همراه داشت چرا که تنها دو هفته تا پایان سال باقی بود و معلمان تا این تاریخ آموزش‌ها را از راه دور ادامه داده بودند. مردم در فنلاند به سیاست اتخاذ شده توسط دولت معترض شدند و آن را یک عقب‌گرد در سبایه تکذیب و رو آوردن به سیاست «ایمنی جمعی یا گله‌ای» دانستند. اما دولت فنلاند گفت این تصمیم را با مجوز مرکز بهداشت فنلاند گرفته که معتقد است کودکان نقش کمی در شیوع کرونا دارند. یا در دانمارک با اینکه شرایط خوبی برای بازگشایی ایجاد کردند اما والدین و بسیاری از دانمارکی‌ها با این تصمیم مخالفت کردند و تصمیم دولت را تنها برای تقویت اقتصاد کشور دانستند و حتی اعلام کردند در صورت شروع موج دوم شیوع بیماری، کودکان را در خانه

درباره نقش کودکان در شیوع این بیماری هستیم و هنوز در خصوص ناقل و خطر ساز بودن کودکان شک و تردید وجود دارد حتی در برخی از کشورها نظیر آمریکا، آرزایی میزان خطر کرونا برای کودکان و نوجوانان به موضوع بحث‌های داغ و غالباً سیاسی در بین مقام‌ها و چهره‌های سیاسی تبدیل شده‌است.

بعد از تعطیلی طولانی مدت مدارس، توافق جهانی برای بازگشایی مدارس شکل گرفت و از آسیب توقف آموزش و یادگیری بسیار سخن گفته شد. همچنین انزوا و بیم از آسیب‌های رفتاری و بهداشت روانی کودکان نیز برنگران‌ها افتاد. در شرایط جدید، دولت‌ها نتوانستند رویکرد مشترک و سازگاری را اتخاذ کنند لذا بازگشایی مدارس نزدیک به ۸۰ کشور انجام شد اما شرایط هیچ کدام از مدارس بازگشایی شده به حالت عادی قبل از شیوع کرونا برنگشت. ضمن اینکه بلافاصله تمامی کشورها اعلام کردند که در صورت مشاهده موارد ابتلا به بیماری، تعطیلی مدارس را از سر خواهند گرفت. اگرچه روند بازگشایی مدارس تدریجی بود ولی سیاست کلی در اغلب کشورهای درگیر به سمت بازگشایی مدارس تنظیم شد برخی به صورت متمرکز و برخی هم به صورت محلی عمل کردند. کشورهای اروپایی بیشتر از دیگر کشورها تمایل به بازگشایی داشتن و استدلال و پیشفرض آنها، تأثیر اندک تعطیلی مدارس در مهار شیوع

ویروس کرونا بود. کشورهای شمال اروپا و منطقه اسکاندیناوی نظیر دانمارک، هلند، سوئد و نروژ بازگشایی سریع و از سرگیری فعالیت‌های مدارس را در دستور کار خود قرار دادند و کشورهای مرکزی اروپا، مانند آلمان، چک، اسپانیا، پرتغال و اتریش، رویکرد محتاطانه‌تری اختیار کرده و متناسب با نوسان تعداد مبتلایان، تصمیماتی را اتخاذ کردند. در مناطق شرقی و یا جنوب اروپا، نیز کامیابش همین وضعیت مشاهده شد. کیفیت بازگشایی مدارس در کشورها متفاوت بود به طوری که برخی از پایه‌های پایین‌تر و برخی از پایه‌های آخر شروع کردند. مثلاً در بلژیک اولویت با دانش‌آموزان پایه آخر ابتدایی و پایه آخر متوسطه بود. در فرانسه اولویت ورود به مدرسه با دانش‌آموزان ۵ تا ۶ ساله و دانش‌آموزان ۱۰ ساله اعلام شد. آلمان و هلند از پایه‌های پایین‌تر شروع کردند و دولت سوئیس که معتقد بود کودکان تا ۱۰ سالگی در کشورها خطر ویروس نیستند و وزارت بهداشت این کشور نقش کودکان را در شیوع بیماری «بسیار نامشخص» اعلام کرد و بازگشایی را از این گروه سنی شروع کرد. در کشور ایرلند سیاست بر این قرار گرفت که مدارس تا سپتامبر بسته باشند و همچنین در بیشتر ایالت‌های آمریکا و کشورهای منطقه نظیر کویت و امارات مدارس تا پایان سال تحصیلی تعطیل اعلام شدند و مقرر شد از تسهیلاتی پایانی توسط معلمان کلاس‌ها انجام شود. اما دانمارک اولین کشور اروپایی بود که مدارس را در تاریخ ۲۷ فروردین برای دوره ابتدایی بازگشایی کرد. دستورالعمل‌های دقیقی تدوین کرد، کلاس‌ها را با تراکم ۵ یا ۶ نفر با معلم مجزا برای هر کلاس دایر نمود و حتی بیشتر کلاس‌ها را در فضای باز برگزار کرد. همچنین دو بار در روز کلاس‌ها را تجهیزاتی آموزشی را ضد عفونی و پروتکل‌ها را بویخی رعایت

ر مقابله با بحران همه گیری کووید-۱۹ می گوید

ارس جهان

بازگشایی مدارس تابعی از تصمیمات رهبران کشورها در جهت عادی‌سازی امور و شروع به کار مشاغل مختلف و بازشدن فضای کسب و کار به منظور جلوگیری از تعطیلی بیشتر صنایع و مشاغل خدماتی بود. در تمام کشورهای دنیا بازگشایی مدارس با فروکش کردن تدریجی میزان ابتلا به کرونا و افزایش تجربه مواجهه با تبعات این بیماری با مجوز مسئولان بهداشتی صورت گرفت. برخی از مقامات بهداشتی به استناد نتایج مختلف تحقیقات درباره نقش کودکان در شیوع بیماری نو پدید کووید ۱۹، سیاست بازگشایی مدارس را توصیه می‌کردند و همانطور که می‌دانید به دلیل ناشناخته بودن این بیماری، هر روز شاهد تحقیقات جدید با نتایج متفاوت

مالزی، ژاپن، بلژیک، برزیل، مکزیک، هندوستان، مراکش، الجزایر هر کدام عادی‌سازی و سایت را به صورت ملی طراحی کرده و از آموزش‌های تلویزیونی به عنوان مکمل بهره بردند. در برخی کشورها هم از پلتفرم‌ها و سیستم‌های مدیریت یادگیری دیجیتال موجود بین‌المللی نظیر zoom، Google classroom، Moodle، Ted، Adobe Connect، Khan Academy، Blackboard، Edmodo، ClassDojo و Schoology و غیره استفاده کردند.

■ **چند ماه پس از شیوع کرونا تعدادی از کشورها درصدد بازگشایی مدارس برآمدند. روند این اقدامات در کشورهای مختلف چگونه بود و واکنش مردم به اینگونه تصمیمات چه بود؟**

اگر مدرسه تعطیل شد بچه از درشش عقب نرفته. پسر خبلی عصبانیه. دلش می‌خواد کلاس والیبال و زبان بره اما واقعاً می‌ترسم. سعی می‌کنم اوقات فراغتشم رو با کلاس‌های خصوصی پر کنم. در این چهار ماه همه‌اش با موبایل سرگرم بود شب‌ها دیر می‌خوابه و روزها هم دیر بیدار میشه. شب و ورزش بهم ریخته. این برای من نگران‌کننده‌است.»

مادر باران اما از افسردگی این روزهای دخترش می‌گوید: «این روزهای تعطیل، برای من یک دغدغه شده. مدرسه کلاس شتا، نقاشی و رباتیک رو برگزار می‌کنه اما و گفتن هر کسی دوست داره می‌تونه بیاد ثبت‌نام کنه حقیقتش می‌ترسم که بچه ام در این کلاس‌ها شرکت کنه. تابستون سال پیش کلاس زبان، طراحی و نقاشی می‌رفت. خیلی گرمه خوب بود اما سال می‌ترسم با اینکه مدرسه اعلام کرده پروتکل‌های بهداشتی رو رعایت می‌کنه اما اینها بچه هستند من باران را با ماسک و دستکش به مدرسه بفرستم می‌ترسم که ماسک رو دوباره یا دستکش روبه دهنش بزنه. بچه‌ها بازیگوشند. ممکنه معلم خیلی حواسش به بچه‌ها نباشه. البته نوبی خونه هم افسرده و خسته شده. خیلی بپهونه می‌گیره و نمی‌تونه انرژی‌ش رو خالی کنه.»

منیژه صادقی، مادر امیرحسین هم دغدغه اصلی این روزهایش گذران اوقات فراغت پسرش است. او شاغل است و نگران تنها ماندن پسر ۱۰ ساله اش در خانه است. امیرحسین کلاس چهارم ابتدایی است و قبل از کرونا کلاس پیانو و زبان می‌رفته و تابستان‌ها هم سرگرم کلاس فوتبال است اما حالا وضعیت بحرانی است و او این روزها را در خانه به تنهایی می‌گذراند: «خیلی نگران تنهایی بچه ام هستم. هر لحظه از محل کار زنگ می‌زنم و بچشم می‌کنم اما باز هم می‌ترسم. برخی از کلاس‌های امیرحسین به صورت آنلاین ادامه داره. منم برای اینکه سرگرمش کنم با استاد پیانو ش صحبت کردم تا به صورت آنلاین این کلاس‌ها ادامه داشته باشه با اینکه بازدهی لازم رو نداره اما همین سرش گرمه خوبه. از طرفی سال گذشته وضعیت تدریس خوب نبود. بچه‌ها سه ماهه که مدرسه نرفتن احساس می‌کنم دچار افت تحصیلی شده‌اند برای همین خودم وقتی خونه ام درس‌های سال گذشته رو باهاش کار می‌کنم. در برخی از درس‌ها امیرحسین مثل سابق نیست. ریاضی و دیکته اش خیلی ضعیف شده جواب سؤال ریاضی را با مکت و فکر کردن زیاد می‌ده. دستخطش هم خیلی بد شده.